

Water, vriend of vijand?

Vandaag moet ik voor het eerst gaan zwemmen.

Ik ben ontzettend zenuwachtig en word bang van alle stemmen.

De kinderen die net nog bij me hadden gestaan,

zijn al om de beurt het water in gegaan.

De vloer rondom het zwembad is heel glad.

Daarom loop ik schuifelend naar de rand van het bad.

Kinderen roepen naar mij dat ik erin moet springen.

De golf van paniek die bij me omhoogkomt, probeer ik te bedwingen.

‘Wat als ik erin spring en naar beneden zou zinken?’

Ik zou niet meer omhoog kunnen komen en in het water verdrinken.’

De badmeester loopt naar me toe en zegt dat ik erin mag gaan.

Ik vraag aan hem of dat ik er wel kan staan.

Hij ziet mijn angst en zegt: ‘In het water is het heel erg fijn!’

Het is onze vriend, daar hoef je echt niet bang voor te zijn.’

Ik besluit het er toch op te wagen en laat me in het water zakken.

Ik ga steeds dieper en voel mezelf verstrakken.

Eindelijk (voor mijn gevoel duurde het een hele tijd)

heb ik de vaste grond onder mijn voeten bereikt.

Nu ik in het water sta, vloeit de angst uit mij.

De badmeester had gelijk met wat hij zei.

Het water voelt heerlijk en komt zachtjes tegen me aan.

Ik ben ontzettend blij dat ik erin ben gegaan.

En ik besef door deze eerste keer:

Het water is mijn vijand niet meer!

Joanna Copier

Winnaar GLP 2022, 12 t/m 15 jaar